

Får man verkligen slå sin hustru om man är muslim?

Diskussion kring Koranens Surah 4 an-Nissa vers 34

- Om Koranens vers 34 i Surah 4 an-Nissa (Kvinnor)
- Finns det fler verser i Koranen som handlar om mannen och kvinnans relation?
- Profeten Muhammed om ämnet
- Källor

Om Koranens vers 34 i Surah 4 an-Nissa (Kvinnor)

En av de mer diskuterade verserna i Koranen är vers 34 i kapitlet an-Nissâ' (Kvinnor) som verkar föreskriva våld mot kvinnor.

Koranversen:

"...Om ni ser tecken på illvilja hos dem, förmana dem då och varna dem och [om detta inte hjälper] håll er borta från deras nattläger och [som sista utväg] tillrättvisa dem handgripligen. Om de sedan visar sig medgörliga, sök då inte sak med dem. Gud är upphöjd, stor [i försvaret av de svagare]" [Koranen, Surah an-Nisa 4 vers 34]

Muhammed Knut Bernström kommenterar den här versen på följande sätt i sin Koranöversättning:

Det framgår klart av många styrkta traditioner [Tradition betyder hos Bernström Hadith, dvs en återgivning av något av Profetens handlande, uttalanden eller liknande] att profeten själv kände intensiv motvilja mot tanken att slå en hustru och att han vid mer än ett tillfälle sagt:

"Skulle någon av er kunna slå sin hustru, så so han kan slå en slav, och därefter om aftonen dela hennes bädd?" [al-Bukhari och Muslem].

Enligt en tradition förbjöd han sina anhängare att överhuvudtaget slå en kvinna med orden "Slå aldrig Guds tjänarinnor" [Återberättad av Abû Dâ'ûd, an-Nasâ'i med flera].

När versen ovan uppenbarades, som föreskriver tillrättavisning av en motvillig hustru berättas att profeten frid vare över honom sade: "Jag ville en sak, men Allah har velat en annan - och vad Allah vill måste vara bäst" [Manâr V, 74].

Ändå gav han i sin sista predikan under "Avskedsvallfärden", strax före sin död, ordern om att handgripliga tillrättavisningar inte fick tillgripas annat än om hustrun "öppet gjort sig

skyldig till omoraliskt beteende” och att det då skulle ske ”på sådant sätt att hon inte tillfogades smärta” (**Ghayr Mubarrih**); Styrkta traditioner om detta har upptecknats av **Muslem, at-Tirmidhi, Abû Da’ûd, an-Nasâ’i** och **Ibn Mâdja**.

Med stöd av dessa traditioner understryker alla auktoriteter att ”**Handgriplig aga**”, om den alls kommer i fråga bör utföras endast som en symbolisk gest – ”t ex med en naturlig tandborste [**Miswak**] eller något liknande” [**at-Tabari**, som här citerar lärda utläggningar från Islams första skede], eller, ”med en hopvikt huvudduk” (**ar-Râzî**).

Och några av Islams stora lärda [till exempel **Ash-Shafi’î**] anser att [den handgripliga agan] nått och jämnt är godtagbar och att den helst bör undvikas, och de försvarar sin åsikt med Profetens egen inställning till frågan, över honom vare Allahs frid. (Bernström, 1998:105)

Av ovanstående kan vi förstå att det förutom Koranversen krävs en fullgod förklaring av versen, bland annat genom att lära sig vad Profeten Muhammed – Må Allahs frid och välsignelser vara över honom – sagt och gjort.

Profeten frid vare över honom hyste motvilja mot kvinnoaga, han slog aldrig sina egna hustrur och han uppmanade andra att inte göra det annat än under specifika omständigheter och då bara i symbolisk bemärkelse med en typ naturlig tandborste [**Miswak**] eller huvudduk.

Vad den här versen lär oss är inte hustrumisshandel utan ett förfaringssätt för att enklast komma till rätta med en träta eller missämja inom en familj.

Tre steg nämns, i ordning:

1. ...förmåna dem då och varna dem...

Kanske är ett samtal, med klargöranden och förmaningar tillräckligt.

- ...håll er borta från deras nattläger...

Den sexuella delen av förhållandet läggs åt sidan, om inte den intellektuella längtan hos ett par efter en harmonisk samvaro, kan kanske de fysiska behoven vara ett påtryckningsmedel för ’parterna att komma till förhandlingsbordet’.

- ...tillrättavisa dem handgripligen...

Räcker inte detta, kan, som en yttersta handling, en mildare fysisk tillrättavising ges. **Imam**

Ash-Shafi'i, som är grundare till en av ortodox Islams fyra rätt skolor, anser att detta inte är tillrådligt.

... sök då inte sak med dem...

Utbrott, hackande och sarkasm, att tala illa med varandra i andra människors närvaro, att påminna om fel och misstag i det förgångna som skulle vara glömt och förlåtet – allt detta är förbjudet. Orsaken till detta är så karakteristiskt för Islam, du lever hela ditt liv i strävan efter närheten till Gud, som är så skild från Sin skapelse men som ändå vakar över oss och är med oss i varje situation. Hur föraktliga och ovärdiga är då inte våra gräl och osämjor i Hans närvaro!

Det är alltså tillåtet att slå sin hustru i Islam – MEN det finns en tydlig gräns, om man följer Islams lära och Islams profet är det omöjligt att åsamka sin livspartner någon som helst skada! Den som skadar sin hustru gör det av helt andra skäl än att han skulle vara muslim!

Finns det fler verser i Koranen som handlar om mannen och kvinnans relation?

Ja det gör det. Bland annat följande verser tar upp detta.

Om hustrun, kärleken och äktenskapet:

”Och till Hans [Allahs] under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art, så att ni kan finna ro hos dem, och Han har låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er. I detta ligger helt visst budskap till människor som tänker.” [Koranen, Surah 30 ar-Rûm vers 21]

”Det är Han [Allah] som skapade er ur en enda varelse och som av denna skapade dess make, så att mannen kan finna ro och trygghet hos sin hustru [ordagrant översatt: ...så att han kan trygga sig hos henne]” [Koranen, Surah 7 al-A'râf vers 189]

”De [hustrurna] är en klädnad för er, och ni är en klädnad för dem...” [Koranen, Surah 2 al-Baqarah vers 187]

”...Och lev med era hustrur i vänskap och samförstånd; om ni fattar motvilja mot dem är det möjligt att ni vänder er ifrån det som Gud skulle ha gjort till en källa till rik välsignelse för er.” [Koranen, Surah 4 an-Nisâ' vers 34]

”Männen skall ha omsorg och ansvar för kvinnorna med den styrka och de företräden som Gud har gett dem....” [Koranen, Surah 4 an-Nisâ' vers 19]

Om rättvisa och om skilsmässa:

"Och om en kvinna fruktar hård eller orättvis behandling från mannens sida eller att han skall vända sig ifrån henne, kan ingen av dem klandras för att de söker förlikning; en uppgörelse i godo är bäst. .../

Det är inte möjligt för er att ge era hustrur lika behandling i allt, hur uppriktigt ni än önskar det; men ge inte era känslor [för en] sådana uttryck att ni lämnar den andre i ovisshet [om vad ni känner för henne]. Men om ni lägger till rätta de som ni har brustit i och fruktar Gud skall ni se att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.

Och om man och hustru [likväl] går skilda vägar, skall Gud i sin rikedom ge dem båda ersättning [för deras förlust]... [Koranen, Surah 4 an-Nisâ' verserna 128-130]

Om att anklaga en hustru för otrohet:

"Och de som anklagar ärbara kvinnor [för äktenskapsbrott] och sedan inte visar sig ha stöd av fyra vittnen, straffas med åttio piskrapp och skall i framtiden inte få avge vittnesmål; de har visat grovt trots mot Gud." [Koranen, Surah 24 an-Nûr vers 4]

"Och den som anklagar sin hustru för otrohet och bara har sitt eget vittnesmål skall svära vid Gud fyra gånger att hans vittnesmål är sant, och en femte gång nedkalla Guds förbannelse över sig själv om han ljuger. Men hustrun skall gå fri från straff om hon svär vid Gud fyra gånger att han ljuger och en femte gång nedkallar Guds vrede över sig om hans vittnesmål är sant." [Koranen, Surah 24 an-Nûr verserna 6-9]

"...De som [utan grund och utan att senare ångra sig] anklagar anständiga troende kvinnor som kan ha uppträtt oförsiktigt, [följs av Guds] fördömelse i denna värld och i det kommande livet, och ett hårt straff väntar dem den dag då deras tungor och deras händer och fötter skall vittna emot dem om vad de gjorde." [Koranen, Surah 24 an-Nûr verserna 23-24]

"Alla troende, män och kvinnor, borde då de hör sådant tal - tro det bästa om varandra och säga "Detta är uppenbar lögn"." [Koranen, Surah 24 an-Nûr vers 12]

Profeten Muhammed frid vare över honom om ämnet:

Om att behandla hustrur och troende kvinnor väl:

"De troende med den bästa av tro är de som har bäst karaktär och den bästa av er är de som behandlar sina fruar bäst" [Återberättat av at-Thirmidi]

"En troende man får inte hata en troende kvinna. Om han tycker illa om någon av hennes egenskaper kommer han säkerligen att tycka om någon annan av hennes egenskaper."
[Sahih Muslem]

Om att gifta sig med en kvinna för hennes religiositet:

"... Man gifter sig med en kvinna av fyra anledningar - för hennes religions, hennes ägodelar, hennes status eller hennes skönhet. Så ni bör välja en kvinna för hennes religiositet." [Sahih Muslem]

"...Det som är det bästa av nytta i denna värld är en troende kvinna." [Sahih Muslem]

Källor:

Muhammed Knut Bernström, Koranens budskap, Proprius 1998

Abdullah Yusuf Ali, The holy Qur-ân, King Fahd Holy Qur'ân printing complex,

Anas b Malik, Muwatta imam Malik, Kitâb Bhavan, New Dheli 1992

Imam Muslim, Sahih Muslim, Kitâb Bhavan, New Dheli 1997

